

Styrelsen af vor Folkekirke, saaledes at Styrelsen ikke udelukkende skulde ligge i en politisk Ministers Haand og hos Statsmyndighederne. Derfor ønsker jeg ogsaa, at Menighedsraadene faar Indflydelse paa, hvem der skal være Biskopper. Og hvis jeg beholder denne Plads, og Lejligheden er dertil, er det ogsaa min Agt at forelægge Rigsdagen noget saadant. Jeg finder ikke, det er godt for den danske Folkekirke, for Stifterne og Menighedsraadene, at man ovenfra kan faa præsenteret en Biskop, som man hverken har noget Ønske om at faa eller kender det mindste til eller føler sig blot nogenlunde tryk ved at tage imod. Naar vi paa alle andre Omraader faar Selvstyre, maa vi ogsaa kunne unde Menigheden at faa Indflydelse paa, hvem der skal være Biskop i Folkekirken. Jeg ved godt, at det ærede Medlem ser ikke saaledes paa det; han ønsker Menighedsraadene langt borte, om det kunde ske, han ønsker ikke, at Menigheden skal have en saadan Indflydelse, han ønsker, det skal være Statsmyndigheden, der skal træffe disse Afgørelser. I den Henseende bliver vi ingen Sinde enige.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg endnu en Gang anbefale det høje Ting, at man lader slige Stridsspørgsmaal som det om Præsteløftets Betimelighed og Ordlyd, om Ændringer i Menighedsraadsloven ligge og gaar ind paa Lovforslaget i det væsentlige, som det foreligger. For Folkekirken vil det være en Reform af Betydning, en Reform, om hvilken jeg tror, at de allerfleste vil sige, det er en Reform i frisindet Retning.

Formanden: Folketingsmand Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Paa dette Tidspunkt af Dagen har jeg kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning, selv om den Filippika, som Hr. J. Oskar Andersen for nylig holdt, nok kunde friste til længere Gensvar; men jeg vil nøjes med at appellere fra det politiske Partis Ordfører til Historikeren Hr. J. Oskar Andersen med Hensyn til de Ting, der satte hans Stil i saa stærk Bevægelse, om det ikke er rigtigt, at en hvilken som helst politisk Reaktion har klynget sig til disse to Ting, national Chauvinisme og konfessionel Chauvinisme. Derfor var det ikke uberettiget, at jeg advarede derimod. Det glædede mig meget, at det ærede Medlem paa sit Partis Vegne protesterede mod, at sligt skulde kunne hæftes paa hans Parti. Med Hensyn til det, han sagde om

Uklarheden i mine Udtalelser, vil jeg blot sige: Aah ja, Statskirken, Folkekirken, hvad vi nu vil kalde den, er behæftet med megen Uklarhed; men det kirkelige Standpunkt, det ærede Medlem tager, indrømmer jeg er af megen Klarhed og Konsekvens, idet det minder mig om Frederik den Sjettes Tid, da var der Enhed og Klarhed over Statskirken; Juni-Grundloven og den kirkelige Bevægelse, der er kommet derefter, har unægtelig bragt megen Uklarhed ind, men den Uklarhed staar vi nu en Gang med, og den maa vi finde os i. Paa den anden Side vil jeg sige, at der dog er saa megen Klarhed endnu i den danske Folkekirke, at man ikke kan behandle den, som om den var Frikirke. Det, her ligger for, er bare dette, hvorvidt man skal kræve et Præsteløfte af Mennesker, der er ordinerede, og som har gjort et stort Arbejde, enten det er paa Missionsmarken eller i de danske amerikanske Menigheder, naar tilmed Biskopperne skal give dem, om jeg maa sige, en Attest for, at de er brugelige i den danske Kirke, og de samtidig skal aflægge deres Ed som kongelige Embedsmænd. Thi disse Folk er jo kongelige Embedsmænd, foruden at de er noget ved Siden af. Rent politisk set er de kongelige Embedsmænd. Og saa kommer Uklarheden først, naar der ikke er Tale om de sønderjydske Præster, som er ansatte i den evangelisk-lutherske Kirke, men om de sønderjydske Frimenighedspræster, der ikke paa Folketællingslisterne kalder sig selv evangelisk-lutherske — i hvert Fald kalder Medlemmerne af disse Menigheder dernede sig ikke saaledes, de kalder sig Grundtvigianere, eller hvad det nu er. Naar de skal kunne komme ind uden Præsteløfte, er det, jeg siger: Hvorfor skal da de, der har tjent deres Sporer paa Missionsmarken eller i de dansk-amerikanske Menigheder, være ringere stillede?

Formanden: Folketingsmand Jensen-Sønderup har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Udsættelsen af Folketingets Møde medførte, at jeg paa Grund af Udvalgsarbejde — Grundlovsudvalget skulde holde Møde — ikke var til Stede ved Mødets Begyndelse, og jeg havde derfor ikke Lejlighed til at høre de Udtalelser, som jeg forstaar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har fremsat om det Møde i Odense, hvor jeg ikke alene var Medindbyder, men var medvirkende. Af